

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om folkebiblioteker [af Gertie Wandel m. fl.].

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4841).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

forkastedes med 88 stemmer mod 52.

Formanden: Lovforslaget er hermed bortfaldet.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om besparelser i udenrigsministeriets administrationsomkostninger [af Ninn-Hansen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 3437, fremsættelsen i tidenden sp. 3919).

Sagen sattes til forhandling.

Udenrigsministeren (Krag): Jeg ønsker først at give tilslutning til tanken om størst mulig sparsommelighed i udenrigstjenesten. Udenrigsministeriets opgaver — hjemme som ude — dækker et så levende felt, at man altid må være indstillet på omskiftelser og aldrig må lade sædvane eller tradition medføre en fastgroen til et bestemt mønster. Ligesom en forskydning i udviklingen kan gøre en hastig udsendelse af en kvalificeret mand til en ny post nødvendig, kan den samme ændring medføre, at en anden post mister sin betydning. Udenrigsministeriet må være vågent over for sådanne ændringer og må hurtigt tilpasse sine dispositioner til den foranderlige virkelighed. Det drejer sig her om at økonomisere såvel med de knappe pengemidler som med menneskene.

I selve besparelseshensigten er der ingen

uenighed mellem regeringen og de ærede forslagsstillere. At det forholder sig sådan, fremgik allerede af min redegørelse den 19. februar i tinget. En gennemgang af de ærede medlemmers forslag punkt for punkt vil vise, at en del af de skitserede besparelser allerede er stillet i udsigt. Det gælder nedlæggelsen af posten som selvstændig OEEC-ambassadør i Paris, og det gælder nedlæggelsen af generalkonsulatet i London. De to forslagspartier kan heller ikke være uvidende om, at regeringen har nedsat en kommission til reform af udenrigstjenesten, og at denne kommission er i fuld gang med en dybtgående undersøgelse af sparemulighederne. Spørgsmålet om en ny og mere rationel metode for udetillæggets beregning er taget op, og det samme gælder flytteomkostningerne og normeringsforholdene. Alligevel opstiller de to oppositionspartier deres forslag, som om der var tale om helt nye tanker, og som om kommissionen ikke eksisterede, dette til trods for, at ærede medlemmer af de to partier er medlemmer af kommissionen. Denne fremgangsmåde kunne måske være forståelig, hvis der var tale om en evighedskommission, der syltede problemerne. Men som det vil være de ærede medlemmer bekendt, er dette ikke tilfældet. Kommissionen arbejder hurtigt og effektivt og vil sandsynligvis kunne afslutte sit arbejde til efteråret.

Under disse omstændigheder ville det have været en mere naturlig fremgangsmåde, hvis de to partier havde fremlagt deres forslag i kommissionen. Men man har altså valgt en anden fremgangsmåde, og jeg har intet imod, at forslagene gennemgås her. Selve besparelsetanken er vi altså enige om.

Inden jeg går over til forslagens enkelte punkter, vil jeg gøre et par bemærkninger om udenrigsministeriets opgaver.

Udenrigskommissionen tager sit udgangspunkt i, at disse opgaver har ændret sig og stadig er i udvikling. På det økonomiske område er det ikke svært at få øje på, at forholdene i dag er andre end f. eks. før krigen. Kapløbet om markederne i den oversøiske verden er i fuld gang, og nye staters oprettelse i Asien og Afrika kræver flere poster og flere repræsentanter. I Europa må vi gøre os klar til et fremstød blandt de syv, hvor vi gradvis får del i frihandelsområdets told- og restriktionsafvikling, og